

можеме да ѝ видиме, и неможеме да познаеме нейната добрина, за която ще говориме слѣдователно въ днешното побчєніе, какъ като си изгубиме веднажъ дѣшата, изгубваме вече сичкото.

Какво нещо е дѣшата, ако попытаме фїлософѣте, които обичатъ да издирватъ естественните работи, то они вєсма различно ще отговорятъ: П и д а г о р зъ найпервыйо фїлософъ казва, защо дѣшата е число, което само отъ себе си се движи, подъ името на числото разбѣхва онъ умъ. П л а т о н зъ, и онъ така казва. Г а л и н зъ, почти това сѣщото. Е п і к ѳ р зъ, смѣшеніе отъ чєтыри качєства, отъ огненно, отъ въздушнo, отъ дѣховно и отъ чєтверто некое безименно. Д і ц і а р х зъ: раствorenіе отъ чєтыри стїхїи. А с к л и п і а д зъ: движеніе чѣкєствъ. Д і о г е н зъ: изовраженіе на Божєственната рѣка. Дрѣгите дрѣго, секїи различно. А пѣкъ сегашните нови мѣдрєцы наричатъ ѝ невричєско движеніе, Но нїе да оставиме и вєтхото и ново фїлософско толкованіе, чи да видиме Богословското, което е самата истинна свѣщенното Богодѣхновенно писаніе, отъ него да се научиме, каква вєщь е дѣшата, която е толкѣ благородна и чєстна, сѣ която неможе никоѣ дрѣга вєщь да вѣдє сравненна и премѣнна.

Содѣтелната Божїа премѣдрость при сотворєніето на чєловѣка три знамениты обстоатєлєства показала: перко сосѣ една токмо дѣма создалъ Богъ небєснаѣ и земнаѣ, сирѣчь щомъ рєклъ една